

let kan reises Strid og Tvivl om, hvorvidt den Paagjældendes Ret er tilstede eller ikke; men hvor det menes, at en Gjæld er forfalden paa Grund af, at Debitor ikke har holdt Pantet tilbørlig vedlig eller i andre Maader har gjort Brud paa de Forpligtelser, der paaahvile ham i Følge hans Pantebrev, er det jo Noget, som Erfaringen tilstræffelig har vist, at der kan være meget forskellige Meninger tilstede hos de paagjældende Personer, om, hvorvidt Debitor virkelig har gjort sig skyldig i det Brud paa sine Forpligtelser, som Kreditor paastaar. Det kan være Gjenstand for megen Tvivl, og kan maasse forsvare sig efter en vidtløftig Undersøgelse, om han har ladet Pantet forfalde, eller hvorvidt de Mangler, der findes ved Pantet, hidrøre fra slet Behandling deraf eller fra andre Omstændigheder, saa at man vilde udsætte sig for at forandre, for ikke at sige forandre, den Karakter, som Udpantningsforretningen maa have, idet man til Fogden vilde henvide Afgjørelsen af saadanne tilbørlig meget tvivlsomme Spørgsmaal, en Afgjørelse, hvortil der i Følge den hele Fremgangsmaade, der skal iagttages, ikke vil være noget passende Leilighed. Det ærede Medlem for Sorø Amts 2den Valgkreds (Alberti) gjorde med Hensyn til § 13 en anden Bemærkning, der gik ud paa, at man burde ikke stille de Private gunstigere end Kreditforeningerne. I denne Henseende har det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (D. Hansen) med Føje gjort opmærksom paa, at Kreditforeningerne i Følge deres Privilegier jo have den Forret, at en Udpantningsforretnings Paaankning ikke kan standse Realisationen af den udlagte Eiendom, og jeg skal dertil føje, at det forekommer mig at være i højeste Grad tvivlsomt om Klausuler, der paa Grundlag af den nuværende Lovgivning maatte være indsatte i Pantebrev, gaende ud paa, at Debitor frastriker sig Ret til at appellere affagte Underrettsdomme og de i Genhold dertil foretagne Udlægsforretninger, skulde kunne benyttes til at formene Vedkommende at paaanske en Udlægsforretning, som maatte blive foretaget uden Dom eller Forlig i Genhold til en Lov overensstemmende med det her foreliggende Lovforslag. Gen Ting er, at man frastriker sig Ret til at paaanske en Dom, og et Andet er Spørgsmaalet om Retten til at klage over en Udlægsforretning, der foretages uden forudgaaende retslig Undersøgelse. For Resten er dette ogsaa af de Punkter, med Hensyn til hvilke der selvølgelig ikke fra min Side kan være Noget at erindre imod Tilspørgninger eller Modifikationer, for saa vidt man ved nærmere Prøvelse skulde komme til det Resultat, at der derved kan fjernes begrundede Tvivl. At ikke blot den faste Eiendom, men ogsaa Besætningen og Inventariet er indbefattet under det, hvortil der kan gjøres Udlæg, naar disse Ting ere indbefattede under Pantet, er selvfølgelig. — Jeg tror herved at have imødegaaet

i alt Fald de væsentligste af de Bemærkninger, der ere fremsatte.

Casse: Jeg kan ikke tro Andet, end at det, den ærede Justitsminister har ytret i Anledning af de Udtalelser, der kom fra det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (D. Hansen), ganske fuldstændig vil have bortvistet de mørke Anelser og Profetier, som den nævnte Rigsdagsmand lod fremtræde i de Ord, hvormed han indledede Behandlingen af selve det foreliggende Lovforslag. Jeg tror, at de Ytringer, han i saa Henseende fremsatte, kun liden staa i Samklang med den Maade, hvorpaa han udtalte sig om den naturlige Forbindelse, der er imellem Konkursloven, saaledes som den blev vedtagen i Marts Maaned forrige Aar, og det her foreliggende Lovforslag, samt det Lovforslag, angaaende Skiftevæsenet, den behandles i det andet Løbing. Det er imidlertid en Selvsølge, at jeg ikke skal komme ind paa Noget som helst, der ikke vedkommer det foreliggende Lovforslag, men jeg skal kun ligeoverfor det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds samle min Opfattelse af det foreliggende Lovforslag og dets Betydning for den forestaaende Reform i den Ytring, at jeg ikke blot tiltræder de fordelagtige Domme over Lovforslaget, som ere blevne udtalte af de to første Talere, men at jeg tillige siger, at det forekommer mig, at Lovforslaget paa Grundlag af de spredte enkelte Bestemmelser angaaende specielle Forhold, som i den ene eller i den anden Retning have fremkaldt Tvivl, overfor Afgjørelser, der have fundet Steb, har været i høj Grad heldigt i at bortrydde saadanne Tvivl og har formaaet at ordne Forholdet saaledes, at de ogsaa her i Dag fremhævede Mangler ere blevne trængte tilbage, idet der er blevet tilveiebragt en saadan Stilling, at alle de Interesser, hvorpaa det kommer an under de Forhold, hvorefter der her er Tale, fuldstændig kunne blive iagttagne. I det jeg udtaler mig saaledes, maa jeg dog tilføje, at der her er et Punkt med Hensyn til hvilket jeg ikke kan Andet end være stor Betænknelighed, og jeg skal indskrænke mig til at omtale dette ene Punkt, fordi den Omstændighed, at jeg saa sent har faaet Ordet, medfører, at i alt Fald meget af det, jeg ellers vilde have gjort til Gjenstand for Udtalelser, allerede er blevet fremdraget enten af Rigsdagsmænd eller af den ærede Justitsminister. Det Punkt, hvorpaa jeg, som sagt, lægger nogen Vægt, og med Hensyn til hvilket jeg har en stor Betænknelighed, angaar den Byrde, som man gennem § 5 vil lægge paa Sognefogderne, ved at man i Forbindelse med Forskriften om, at Udpantning foretages af Fogden, vil bestemme, at den paa Landet ikke foretages af Sognefogden, naar Fordringen ikke overstiger 50 Rd., og naar Gjenstanden for Udpantning ikke er fast Eiendom. Da det ærede Medlem for Thisted Amt (Schjørring) yttrede, at man maatte vise Skamnel imod Stev-